

Sygn. akt VIII C 1951/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

z powództwa I. Ł. i M. Ł.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powodów solidarnych I. Ł. i M. Ł. kwotę 2.098,58 zł (dwa tysiące dziewięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powodów solidarnych I. Ł. i M. Ł. kwotę 274,31 zł. (dwieście siedemdziesiąt cztery złote trzydzieści jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi: a) od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 352,78 zł. (trzysta pięćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt osiem groszy),
b) od powodów I. Ł. i M. Ł. solidarnie kwotę 397,82 zł (trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt dwa grosze),
tytułem tymczasowo uiszczonych kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1951/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 czerwca 2016 roku I. Ł. i M. Ł., reprezentowani przez pełnomocnika będącego adwokatem, wnieśli o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 4.115,91 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 307,50 zł tytułem kosztów kalkulacji wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swego żądania powodowie podnieśli, że w wyniku kolizji drogowej w dniu 20 marca 2016 roku uległ uszkodzeniu ich samochód marki V. (...) o nr rej. (...). Odpowiedzialność za szkodę przyjął pozwany, jako ubezpieczyciel sprawcy kolizji. W trakcie postępowania likwidacyjnego pozwany wyliczył wysokość szkody na kwotę

2.684,09 zł, którą wypłacił powodowi. W ocenie I. Ł. i M. Ł. powyższa kwota jest zaniżona, związku z tym powodowie zlecili wykonanie ekspertyzy rzeczoznawcy z zakresu mechaniki samochodowej, aby ustalić faktyczną wysokość szkody w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...). Z uzyskanej w ten sposób prywatnej ekspertyzy wynika, że szkoda w pojeździe powodów jest szkodą całkowitą, a jej wysokość wynosi 6.800 zł.

(pozew k. 2- 3)

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 13 lipca 2016 roku (...) S.A. w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował wartość pojazdu i wartość pozostałości wskazane w prywatnej ekspertyzie, jak również roszczenie o zwrot kosztów jej uzyskania, jako nie pozostające w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Pozwany wypłacił na rzecz powodów kwotę 3.001,43 zł uznając, że wystąpiła szkoda całkowita. Według pozwanego wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 8.000 zł, po szkodzie 2.400 zł, zatem wysokość szkody wynosi 5.600 zł.

(odpowiedź na pozew k. 45)

W piśmie z dnia 3 kwietnia 2017 r. pełnomocnik pozwanego wskazał, że powodowie otrzymali odszkodowanie w łącznej wysokości 3.301,42 zł.

(pismo pełnomocnika pozwanego k. 115)

W piśmie z dnia 4 maja 2018 r. pełnomocnik powodów zaprzeczył, aby powodowie otrzymali odszkodowanie w łącznej wysokości 3.301,42 zł.

(pismo pełnomocnika powodów k. 159)

W toku dalszego postępowania stanowisko stron nie uległo zmianie, z tym wyjątkiem, że na rozprawie w dniu 25 czerwca 2018 r. pełnomocnik powodów potwierdził okoliczność wypłaty przez pozwanego na rzecz powodów kwoty 3.301,42 zł.

(protokół rozprawy k. 172- 173)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 marca 2016 roku kierowca samochodu F. (...) o nr rej. (...) na skrzyżowaniu ul. (...) w B. doprowadziła do kolizji z samochodem V. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez I. Ł.. Pojazd F. (...) o nr rej. (...), którym kierowała sprawczyni kolizji był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w W..

(bezsporne: oświadczenie stron k. 58 v.)

Odpowiedzialność za szkodę przyjął pozwany, jako ubezpieczyciel sprawcy kolizji. Po przeprowadzeniu kalkulacji szkody pozwany wyliczył wartość rynkową samochodu V. (...) o nr rej. (...) w stanie przed szkodą, na kwotę 8.000 zł, a wartość uszkodzonego pojazdu powodów na kwotę 2.400 zł. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie zgodnie z kalkulacją wyniosła 5.600 zł brutto.

(bezsporne: arkusz ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym k. 53- 54)

M. Ł. upoważnił I. Ł. do odbioru całego odszkodowania. W dniach 23 marca 2016 r. i 6 kwietnia 2016 r. (...) S.A. w W. wypłacił powodce kwoty po 1.650,71 zł., czyli łącznie 3.301,42 zł.

(upoważnienie k. 164, potwierdzenie wykonania operacji k. 116 i 117)

W związku z kwestionowaniem przyznanego przez pozwanego odszkodowania I. Ł. i M. Ł. zlecieli wykonanie ekspertyzy rzeczoznawcy z zakresu mechaniki samochodowej, aby ustalić faktyczną wysokość szkody w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...). Za wykonanie ekspertyzy powodowie zapłacili kwotę 307,50 zł.

(kalkulacja naprawy k. 10- 15, faktura VAT k. 8, wydruk przelewu z rachunku k. 9)

Pismem z dnia 10 maja 2016 r. pełnomocnik powodów wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4.423,41 zł tytułem naprawienia szkody w samochodzie V. (...) o nr rej. (...) powstałej w dniu 20 marca 2016 r. w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

(pismo pełnomocnika powodów k. 38- 39, potwierdzenie nadania k. 40)

Wartość rynkowa samochodu V. (...) o nr rej. (...) w stanie przed szkodą, w dniu powstania szkody, czyli 20 marca 2016 r. wynosiła 7.400 zł brutto. Wartość uszkodzonego pojazdu powodów wynosiła 2.000 zł brutto. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wynosi 5.400 zł brutto.

(opinia pisemna biegłego A. G. k. 79- 103, opinia uzupełniająca pisemna biegłego A. G. k. 134- 138)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów i opinii biegłego sądowego. Dowody te, jako nie nasuwające wątpliwości co do zawartych w nich treści, Sąd uznał w całości za wiarygodne. Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia miała opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny i kalkulacji naprawczej pojazdów. Sąd w pełni oparł się na ustaleniach poczynionych przez biegłego, gdyż wątpliwości i zarzuty zgłoszone przez stronę powodową zostały w całości wyjaśnione i odparte w pisemnej opinii uzupełniającej biegłego A. G.. Po wydaniu pierwszej pisemnej opinii, strona powodowa zarzuciła biegłemu A. G., że w swojej pisemnej opinii niezasadnie przyjął ujemną korektę z tytułu krótkiego badania technicznego pojazdu, ujemną korektę z tytułu koniecznych napraw, gdyż niesprawność wspomaganie układu kierowniczego była skutkiem kolizji z dnia 20 marca 2016 r., a także ujemną korektę z tytułu stwierdzonych zarysowań i zagnieceń. Wobec tego powodowie kwestionowali ustaloną przez biegłego wartość pojazdu przed szkodą. Natomiast strona powodowa nie kwestionowała wartości samochodu po szkodzie, określonej w wysokości 2.000 zł. W pisemnej opinii uzupełniającej biegły A. G. wyjaśnił, że ujemną korektę wartości pojazdu przyjął opierając się na Instrukcji Określania Wartości (...) nr (...) wydanej przez Stowarzyszenie (...) i Ruchu Drogowego. Ponieważ termin ważności badania technicznego pojazdu powodów upływał w dniu 22 maja 2016 r., a w aucie zapaliła się żółta kontrolka sygnalizująca nadmierne zużycie klocków hamulcowych, to samochód powodów nie zostałby dopuszczony do ruchu podczas badania technicznego. Ponadto biegły wyjaśnił dlaczego przyjął ujemną korektę z tytułu koniecznych napraw w wysokości 1.100 zł oraz wskazał, które elementy pojazdu powodów podlegały naprawie na skutek uszkodzeń nie związanych ze zdarzeniem z 20 marca 2016 r. Poza tym biegły A. G. podał, że brak jest informacji w aktach sprawy, z których wynikałoby, że na skutek wymienionego zdarzenia doszło do uszkodzeń elementów układu jezdnego i kierowniczego, które mogłyby wskazywać na uszkodzenia elementów układu kierowniczego.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

I. Ł. i M. Ł. wnieśli o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 4.115,91 zł tytułem szkody wywołanej w dniu 20 marca 2016 r. w pojeździe powodów oraz kwoty 307,50 zł tytułem kosztów kalkulacji. Na wstępie rozważań prawnych należy stwierdzić, że podstawę prawną roszczenia stanowi art. 822 kc. Obowiązki stron precyzuje umowa ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. W myśl art. 822 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz zostaje zawarta umowa ubezpieczenia.

Zakład ubezpieczeń odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku i ograniczona jest kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 kc). W przypadku zderzenia pojazdów mechanicznych, art. 436 § 2 kc statuuje odpowiedzialność sprawcy szkody na zasadzie winy.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym jest, że w wyniku kolizji drogowej z dnia 20 marca 2016 roku uległ uszkodzeniu samochód powodów V. (...) o nr rej. (...). Nie były kwestionowane sprawstwo i wina kierującego samochodem sprawcy szkody, ani też odpowiedzialność (...) S.A. w W. za szkodę, w związku z ochroną ubezpieczeniową udzieloną na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu. Bezsporny był także zakres szkody w pojeździe powodów, a w końcu również okoliczność wypłaty na ich rzecz kwoty 3.301,42 zł. Strony były również zgodne, że szkoda w pojeździe powodów powinna zostać oceniona, jako szkoda całkowita.

Zgodnie z ogólną zasadą wynikająca z art. 13 ust. 3 w zw. z art. 34 i art. 36 Ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczenia obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.), obowiązującej w dniu zawarcia umowy OC, odszkodowanie z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia mienia wypłaca się w kwocie odpowiadającej wysokości poniesionej szkody, w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, z ograniczeniem do sumy ubezpieczenia. Przy czym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w czasie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę z związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy). Naprawienie szkody (odszkodowanie) w tych granicach powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody, stanowiące normalne następstwo działania, z którego szkoda wynikała (art. 361 § 2 kc) i następuje, według wyboru poszkodowanego, przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Odnosząc się do wysokości odszkodowania, należy mieć tutaj na względzie ugruntowane stanowisko judykatury, podzielane przez Sąd, iż szkoda powstaje z momentem zaistnienia zdarzenia ją wywołującego i z tą chwilą powstaje też obowiązek naprawienia powstałego uszczerbku. Co do wysokości szkody, podstawą ustaleń Sądu była opinia biegłego sądowego A. G.. Biegły w sposób jasny i precyzyjny wyliczył wartość samochodu powodów przed szkodą, jak i po szkodzie. Podana przez biegłego A. G. wartość pojazdu po szkodzie- 2.000 zł, nie była przez strony kwestionowana. Natomiast powodowie wnieśli zastrzeżenia do ustalonej przez biegłego wartości pojazdu przed szkodą. Jak już była o tym mowa powyżej biegły w swojej pisemnej opinii uzupełniającej w sposób jasny i wyczerpujący wyjaśnił powody, dla których przyjął ujemne korekty z tytułu krótkiego terminu badania technicznego, uszkodzenia układu wspomagania kierownicy i napraw blacharsko- lakierniczych. Wobec powyższego, jako podstawę wyliczenia należnego powodom odszkodowania, Sąd przyjął wskazaną przez biegłego kwotę 5.400 zł, jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu przed szkodą- 7.400 zł, a wartością auta po szkodzie- 2.000 zł. Ponieważ pozwany wypłacił na rzecz powodów kwotę 3.301,42 zł w toku postępowania likwidacyjnego, Sąd uwzględnił powództwo co do kwoty 2.098,58 zł, jako różnicę pomiędzy wyliczoną różnicą wartości pojazdu przed i po szkodzie, a dokonaną wypłatą (5.400 zł- 3.301,42 zł= 2.098,58 zł). Zdaniem Sądu, kwota ta w pełni odpowiada wyrażonej w art. 361 § 2 kc zasadzie pełnej kompensacji; naprawienie szkody ma zapewnić zrównoważenie doznanego uszczerbku, nie prowadząc jednak do nieuzasadnionego wzbogacenia poszkodowanego.

Wobec tego w pozostałej części, przewyższającej kwotę 2.098,58 zł, wobec żądanej przez powodów kwoty 4.115,91 zł, z tytułu odszkodowania, Sąd oddalił powództwo jako niezasadne. Oddaleniu podlegało także roszczenie o zapłatę kwoty 307,50 zł tytułem kosztów kalkulacji. Wydatek spowodowany uzyskaniem prywatnej ekspertyzy podlega uwzględnieniu w ocenie Sądu tylko wówczas, gdy uzyskana w ten sposób przez stronę powodową informacja o wysokości szkody, znajdzie następnie potwierdzenie w przeprowadzonym przez sąd postępowaniu dowodowym. Co prawda Sąd uwzględnił powództwo niemal w połowie, jednak należy zwrócić uwagę, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany ustalił różnicę wartości pojazdu powodów przed i po szkodzie na wartość wyższą o 200

zł, niż przyjął to Sąd, za biegłym A. G., w niniejszym postępowaniu. Można przypomnieć, że po przeprowadzeniu kalkulacji szkody pozwany wyliczył wartość rynkową samochodu V. (...) o nr rej. (...) w stanie przed szkodą, na kwotę 8.000 zł, a wartość uszkodzonego pojazdu powodów na kwotę 2.400 zł. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie zgodnie z kalkulacją wyniosła 5.600 zł brutto. Natomiast w opinii, na której oparł się Sąd przyjęto, że wartość rynkowa samochodu V. (...) o nr rej. (...) w stanie przed szkodą, w dniu powstania szkody, czyli 20 marca 2016 r. wynosi 7.400 zł brutto, wartość uszkodzonego pojazdu powodów wynosi 2.000 zł brutto, a różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wynosi 5.400 zł brutto. Wobec ustalenia przez Sąd różnicy wartości samochodu powodów przed i po szkodzie w niższej wartości niż w postępowaniu likwidacyjnym przeprowadzonym przez pozwanego, koszt uzyskania prywatnej ekspertyzy nie podlegał uwzględnieniu.

Podstawę orzeczenia o odsetkach stanowi art. 481 § 1 k.c. Zobowiązania pieniężne wynikające z czynów niedozwolonych są z reguły zobowiązaniami bezterminowymi. Dłużnik obowiązany jest wykonać je niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Dłużnik popada więc w opóźnienie dopiero wtedy, gdy nie czyni zadość temu obowiązkowi (art. 455 kc). Zasadą prawa cywilnego jest, że dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne. Termin wymagalności świadczeń przysługujących poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów precyzuje art. 817 § 1 kc oraz art. 14 ust. 1 powołanej ustawy. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 817 § 1 kc, zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Jeżeli w powyższym terminie nie można wyjaśnić okoliczności koniecznych dla ustalenia m.in. wysokości świadczenia, winno być ono spełnione w ciągu 14 dni od wyjaśnienia tych okoliczności (art. 817 § 2 k.c. i art. 14 ust. 1 i 2 ustawy).

Zawiadomienie ubezpieczyciela o wypadku rodzi po jego stronie obowiązek wszczęcia postępowania likwidacyjnego i spełnienia świadczenia w ustawowym terminie 30 dni. Obowiązek udowodnienia istnienia okoliczności z art. 817 § 2 k.c. oraz ich zasięgu obciąża ubezpieczyciela (art. 6 kc). Obowiązany jest on w szczególności wykazać, że uzupełnienie postępowania likwidacyjnego nastąpiło bez nieuzasadnionej zwłoki, z zachowaniem interesu wierzyciela (art. 354 § 1 kc i art. 355 § 2 kc). Strona pozwana nie kwestionowała podanej w pozwie daty początkowej, od której powodowie domagali się zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 4.114,91 zł. Zresztą powyższa okoliczność znajduje potwierdzenie w fakcie dokonania wyceny pojazdu w dniu 23 marca 2016 r. Wobec tego Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 2.098,58 zł od dnia 20 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 100 k.p.c.

w zw. z art. 98 k.p.c. Strona powodowa wygrała sprawę w 47 % i dlatego w takim stopniu należy się jej zwrot kosztów procesu. Koszty poniesione przez powodów wyniosły łącznie 1.956 zł i obejmowały: opłatę sądową od pozwu w kwocie 222 zł, zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 500 zł, opłatę skarbową od dwóch pełnomocnictw w kwocie 34 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powodów w kwocie 1.200 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie).

Z kolei koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 1.217 zł i obejmowały koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 1.200 zł– (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Całość poniesionych przez strony procesu kosztów wyniosła zatem 3.173 zł (1.956 zł + 1.217 zł). Jak już była o tym mowa, powodowie wygrali spór w 47 %, a przegrali w 53 %, winni zatem ponieść z tytułu kosztów procesu kwotę 1.681,69 zł (53 % z kwoty 3.173 zł), a pozwany 1.491,31 zł (47 % z kwoty 3.173 zł).

Mając na uwadze powyższe należało zasądzić od pozwanego na rzecz powodów solidarnych kwotę 274,31 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami, które strona pozwana powinna ponieść, a kosztami faktycznie poniesionymi (1.491,31 zł- 1.217 zł).

W punkcie 4 wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 352,78 zł (750,61 zł *47% =352,78 zł), a od powodów solidarnie kwotę 397,82 zł (750,61 zł *53% =397,82 zł) tytułem kosztów procesu

poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa w postaci części wynagrodzenia biegłego A. G.. Wynagrodzenie za wydanie pierwszej pisemnej opinii zostało częściowo, bo w kwocie 575,26 zł pokryte tymczasowo ze Skarbu Państwa, a w przypadku opinii uzupełniającej w całości w kwocie 175,35 zł, co dało łącznie kwotę 750,61 zł (575,26 zł+ 175,35 zł= 750,61 zł).